Г. Зіновєв.

ОБЄДНАНЄ ПРОЛЄТАРІЯТУ

ПРО ОДИН РОБІТНИЧИЙ ФРОНТ І ПРО ВІДНОШЕНЄ ДО РОБІТНИКІВ, ЩО ВХОДЯТЬ ДО 2, 2½ І АМСТЕРДАМСЬКОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛІВ, А ТАКОЖ ДО РОБІТНИКІВ, ЩО ПІДДЕРЖУЮТЬ АНАРХО-СИНДИКАЛІСТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Тези.

(Докінчене.)

18. Головною умовою, що є загальною для комуністичних партій всіх країн і безумовно ультимативною, Виконком Комінтерна уважає абсолютну самостійність і повну незалежність кождої комуністичної партії, що входить в те або инше порозуміне з партіями 2 і 2½ Інтернаціоналів, в висловленю своїх поглядів і в критиці ворогів комуністів. Покладаючи на себе дисципліну акції, комуністи повинні при сьому обовязково зберігати за собою право і можливість не тільки до і після акції, але, коли треба, і підчас акції висловлювати свій погляд про політику всіх без винятку організацій робітничої кляси. Відмова від сеї умови недопустима ні в якому разі. Підтримуючи гасло максімальної єдности всіх робітничих організацій в кождій практичній акції проти капіталістичного фронту, комуністи разом з тим, ні в якому разі не можуть відмовити ся від висловлюваня своїх поглядів, які тільки одні є послідовним висловленем захисту інтересів робітничої кляси в його цілому.

19. Виконком Комінтерна вважає за корисне пригадати всім братерським партіям досвід російських большевиків — тої одинокої покищо партії, якій пощастило перемогти буржуазію і взяти владу в свої руки.

На протязі пятнайцяти років, що пройшли з часу народженя большевизму до його побіди над буржуазією (1903—1917 рр.), большевизм не перестав вести боротьбу проти реформізму, або, що теж саме, проти меншевизму. Але разом з тим на протязі сих пятнайцяти років російські большевики не один раз заключали угоду з меншевиками. Формальний розкол з меншевиками відбув ся на весні 1905 р. Але під впливом бурхливого робітничого руху, вже в кінци 1905 року большевики тимчасово утворили спільний фронт з меншевиками. Другий раз формальний розкол з меншевиками відбув ся остаточно в січни 1912 року. Але між 1905 і 1912 р. розкол зміняв ся обєднанями і напівобєднанями в 1906—1907 рр., а також в 1910 році. І сї обєднаня і напівобєднаня відбували ся не тільки через періпетії фракційної боротьби, але і під прямим натиском широких шарів робітників, які прокидали ся до активного політичного житя і, по сути, вимагали того, щоб їм дали можливість самим на власному досвіді перевірити, чи дійсно шляхи меншевизму радикально розходять ся з шляхами революції. Перед новим революційним рухом після ленських страйків, майже перед початком імперіялістичної війни серед робітничих мас Росії спостерігало ся особливо інтензивне прагнене до єдности, яким керовники дипльомати російського меншевизму робили спроби скористати ся для своїх цілий приблизно так саме, як нині намагають ся се зробити керовники 2, 2½ і Амстердамського Інтернаціоналів. Російські большевики не відповіли на те прагнене робітників до єдности відмовою від якого-б то не було єдиного фронту. Навпаки, проти дипльоматичної гри керовників меншевизму, російські большевики висунули гасло "обєднаня знизу", себто обєднаня самих робітничих мас в практичній боротьбі за революційні вимоги робітників проти капіталістів. Практика показала, що се була єдина вірна відповідь. І в наслідок сеї тактики, що міняла ся відповідно до обставин часу і місця, величезна частина кращих робітників-меншевиків постепенно була завойована на бік комуністів.

20. Видвигаючи гасло єдиного робітничого фронту і припускаючи згоди окремих секцій Комінтерна з партіями і спілками 2 і 2½ Інтернаціоналів, Комінтерн, розуміє ть ся, не може відмовити ся від таких же згод і в міжнародному масштабі. Виконком Комінтерна зробив пропозицію Амстердамському Інтернаціоналови, в звязку з допомогою голодним Росії. Він повторив сю пропозицію в звязку з переслідуванями і білим терором проти робітників Еспанії і Югославії. Виконком Комінтерна робить тепер нову пропозицію Амстердамському і II. Інтернаціоналам, а також Інтернаціоналови 2½, в звязку з першою низкою роботи Вашінґтонської конференції, яка доказала, що міжнародній робітничій клясі загрожує нова імперіялістична бойня. Провідники 2, 2½ і Амстердамського Інтернаціоналів своєю поведінкою до сього часу доказали, що коли діло йде про практичну діяльність вони на ділі відмовляють ся від свого гасла єдности. В усіх таких випадках завданем Комінтерна в цілому і кождої його секції зокрема буде пояснити найширшим кругам робітників лицемірство керовників 2, 2½ і Амстердамського Інтернаціоналів, які швидше обєднують ся з буржуазією ніж з революційними робітниками і які, залишаючись, наприклад, в міжнародному бюрі праці при "Лідзі Націй", тим самим є складовою частиною Вашінґтонської імперіялістичної конференції, замість того, щоб організувати боротьбу проти імперіялістичного Вашінґтону і т. ин.

Але відмова проводарів 2, 2½ та Амстердамського Інтернаціоналів від тої чи иншої практичної пропозиції Комінтерна не спонукає нас відмовити ся від накресленої тактики, яка має глибокі корні в масах і яку ми повинні зуміти розвинути систематично і неухильно. У тих випадках, коли пропозиція про спільну боротьбу не приймаєть ся нашими противниками, треба, щоб маси про се взнали і таким чином запамятали, хто дійсно розбиває єдиний робітничий фронт. У тих випадках, коли пропозицію противник приняв, треба стреміти постепенно поглубляти боротьбу і підіймати її на висший щабель. В обох випадках треба, щоб переговори комуністів з иншими організаціями звертали на себе увагу широких робітничих мас, які треба зацікавити всіма періпетіями боротьби за єдиний революційний робітничий фронт.

21. Висуваючи накреслений плян, Виконмком Комінтерна вказує всім братерським партіям і на ті небезпеки, з якими він при певних умовинах може бути звязаний. Не всі комуністичні партії достаточно склали ся і зміцнили ся, не всі вони цілком порвали з центристською та напівцентристською ідеольоґією. Можливі випадки переги наня палки в инший бік, можливі тенденції, які на ділі означали би розчиненє комуністичних партій та груп у безформному єдиному бльокови. Для того, щоб з успіхом для діла комунізму провести накреслену тактику, треба, щоб самі комуністичні партії, що переводять сю тактику, були дужі, зєднані і щоб кероване мало ідейну яскравість.

22. По тих угрупованях у середині самого Комуністичного Інтернаціоналу, які з більшою чи меншою основою оцінюють ся, як праві чи навіть напівцентристські, є без сумніву тенденції подвійного порядку: 1) одні елементи дійсно не порвали з ідеольоґією та методами II. Інтернаціоналу, не звільнились від піетету перед його минулою організаційною силою і напівсвідомо чи несвідомо шукають шляхів ідейної згоди з II. Інтернаціоналом, а, значить, і з буржуазною громадою. Другі елементи, борячись проти формального радикалізму, проти помилок мнимої лівизни то що, хочуть надати тактиці молодих комуністичних партій більшої гнучкости, щоб забезпечити для них можливість скоршого проникненя в гущу робітничих мас. Швидкий хід розвою комуністичних партій иноді штовхав зовнішним чином обидві ці тенденції в один і той же табор, як би в одне і теж угруповане. Примінене зазначених висше метод, завданем яких є дати комуністичній аґітації опір в обєднаних масових акціях пролетаріяту, краще за все викриє внутрі комуністичної партії дійсно реформістичні тенденції і, при вірній тактиці, надзвичайно допоможе внутрішній революційній консолідації комуністичних партій, як шляхом перевихованя на досвіді нетерпеливих або по сектанському настроєних лівих елементів, так і шляхом перечищеня партії від реформістського тягару.

23. Під єдиним робітничим фронтом слід розуміти єдність всіх робітників, що хотять бороти ся проти капіталізму — значить і робітників, що йдуть за анархістами, синдикалістами і т. и. В романських країнах число таких робітників ще значне. По инших країнах такі робітники також можуть допомогти в революційній боротьбі. Комінтерн з перших же днів свого істнованя накреслив заприязнену лінію що до сих елементів робітництва, котрі по трохи позбавляють ся забобон і простують до комунізму. Тим уважнійше треба ставитись до них комуністам тепер, коли єдиний робітничий фронт проти капіталістів стає дійсностю.

24. Для остаточного визначеня наміченої роботи в зазначеному напрямку Виконком Комінтерна ухвалює скликати в найблизшій будуччині ширше засїданє Виконкома Комінтерна з представництвом усіх партій в подвійному числі делеґатів.

25. Виконком Комінтерна пильно стежитиме за кождим практичним кроком в наміченій области і прохає всі партії про кожду спробу і про кожде досягненє в сьому напрямку повідомляти з усіма фактичними подробицями Виконком Комінтерна.

ЗАБОРОНА ЧИТАЛЕНЬ "ПРОСВІТИ" І АМАТОРСЬКИХ ВИСТАВ В ГАЛИЧИНІ.

Староство в Городку розпорядком з дня 5. січня 1922 р. заборонило продовжувати діяльність читальні "Просвіти" в Янові, мотивуючи се тим, що виділ читальні спізнив ся з повідомленем староства про відкрите сего товариства. Так само заборонило се староство урядити в міській ремізі в Янові аматорську виставу "Ворожбит" дня 22. січня 1922 р. Се саме староство заборонило скликати загальні збори "Просвіти" в Любіні великому.

Староство в Рогатині не дозволило виділови читальні "Просвіти" в Журові відіграти драми "Назар Стодоля" і "Перехитрили", подаючи як причину недостачу "санітарно-поліційних вимог".

Станиславівське воєвідство заборонило відкрити в Косові філію "Товариства охорони дітий і опіки над молодіжю". В акті заборони з дня 30. грудня 1921 р. подано як причину відмови дозволу факт, що підписані під просьбою особи не дають запоруки, що діяльність товариства не переступить меж статута. Наслідком заборони десятки сиріт полишені на ласку судьби.

Староство в Снятині розпорядком з дня 16. січня 1922, заборонило утворити курс для анальфабетів (!) в селі Вовчківцях при читальні "Просвіти".

Поклади торфу біля Одеси.

Біля Одеси відкрито нові поклади торфу на просторі 1878 десятин землі.

КОМУНІСТИЧНИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ МОЛОДІЖИ.

В "Правді" з 13. листопада м. р. читаємо слідуюче зіставлене Організацій Молоді, які приступили до Комуністичного Інтернаціоналу Молоді:

1. Комуністична організація молоді **Швеції.** Заснована 1903. До Комуністичного Інтернаціоналу Молоді приступила на берлінській конференції соціялістичної молоді 1919 р. Число членів 20.000. Центральний орган "Sformkloekan". Центральний Комітет в Штокгольмі.

2. Комуністична організація молоді **Норвеґії.** Заснована 1907. До Комуністичного Інтернаціоналу Молоді приступила на берлінській конференції. Число членів 15.000. Центральний орган "Klassekampen". Центральний Комітет в Християнії.

3. Комуністична організація молоді **Данії.** Заснована 1906. До Ком. Інтернаціоналу Молоді приступила 1920 р. Число членів 4.000. Центральний орган "Fremad". Центр. Комітет в Копенгадзі.

4. Ком. організація молоді **Німеччини.** Заснована 1918. До Ком. Інтерн. Молоді приступила на берлінськім конгресі. Число членів 28.000. Часописи: "Junge Garde" і "Arbeit". Центр. Комітет в Берлині.

5. Ком. організація молоді **Італії.** Заснована 1907. До Ком. Інтерн. Молоді приступила на берлінськім конгресі. Число членів 30.000. Центр. орган "Avantgardia". Центр. Комітет в Мілянї.

6. Ком. організація молоді **Франції.** Заснована 1918. До Ком. Інтерн. Молоді приступила в жовтні 1920. Число членів 7.000. Центр. орган "Avantgarde". Центр. Комітет в Парижі.

7. Соціял-демократична організація молоді **Фінляндії.** Заснована 1906. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1920 р. Число членів 17.000. Центр. орган "Nuori Tioleneriso". Центр. Комітет в Гельсінґфорсі.

8. Ком. організація молоді **Росії.** Заснована 1919. До Ком. Інтерн. Молоді приступила під час берлінського конґресу. Число членів 420.000. Центр. органи: Юный Коммунист" і "Красная Молодеж". Центр. Комітет в Москві.

9. Ком. організація молоді **Швайцарії.** Заснована 1910. До Ком. Інтерн. Молоді приступила на берлінськім конґресі. Число членів 2.000. Орган: "Neue Jugend". Центр. Комітет в Базилеї.

10. Ком. організація молоді **Бельгії.** Заснована 1920. Приступила 1920. Число членів 300. Центр. Комітет в Антверпії.

11. Ком. організація молоді **Голяндії.** Заснована 1901. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1919 р. Число членів 300. Центр. орган "Der junge Kommunist". Центр. Комітет в Газї.

12. Ком. організація молоді **Люксембурґу.** Заснована 1920. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1920. Число членів 200. Центр. орган "Neue Jugend". Центр. Комітет в Еш.

13. Ком. організація молоді в **Еспанії.** Заснована 1906. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1919. Число членів 3.000. Центр. орган "Joven Communista". Центральний Комітет в Мадриді.

14. Ком. організація молоді **Англії.** Заснована через сполуку трох організацій 1921 р. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1921. Центр. орган "The "Young Communist". Центр. Комітет в Лондоні.

15. Комуністична молодь **Польщі.** Організація молоді ще не переведена. Належить до Ком. Інтерн. Молоді. Число членів 7.000. Нелеґальна.

16. Комуністична орг. молоді **Литви.** Заснована 1919. До Ком. Інтерн Молоді приступила 1919 р. Число членів на разі за часів білого терору 4.000. Центр. орган "Молодий Комуніст". Теперішний наклад 4.000 пр. Нелеґальна.

17. Комуністична орг. молоді **Латвії.** Заснована 1917. До Ком. Інтерн Молоді приступила 1919 р. Центр. орган "Молодий Спартак". Нелеґальний. Наклад 3.000 пр.

18. Ком. орг. молоді **Естонії.** Заснована 1920. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1920. Нелеґальна.

19. Ком. орг. молоді **Австрії.** Заснована 1918. До Ком. Інтерн. Молоді приступила на берлінськім конґресі. Число членів 1.500. Центр. орган "Die Kommunistische Jugend". Центр. Комітет у Відни.

20. Ком. орг. молоді **Болгарії.** Заснована 1917. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1921 р. Число членів 11.000. Центр. орган "Младенс". Центральний Комітет в Софії.

21. Ком. організація молоді **Югославії.** Заснована 1919. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1919 р. Число членів перед розвязанем 4.000. Центр. орган "Червона Молодь". Нелеґальна.

22. Ком. орг. молоді **Греції.** Заснована 1918. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1920. Число членів 700. Центр Комітет в Сальоніках.

23. Соціялістична орг. молоді **Румунії.** Заснована 1919. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1920 р. Число членів до часів білого терору (жовтень 1920) 6.000. Орган "Tineretul Socialist" (нелеґальний).

24. Ком. орг. молоді **Семигороду.** Заснована 1920. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1920 р. Число членів 1.500. Центр. Комітет в Клявзенбурґу.

25. Соціялістична молодь **Бесарабії.** Заснована 1917. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1920 р. Число членів 500 (нелеґальна).

26. Ком. орг. молоді **Портуґалії.** Заснована 1921. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1921 р. Число членів 300. Центральний Комітет в Опорті.

27. Ком. організація молоді **Чехословаччини.** Заснована 1921 через сполуку трох організацій. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1921 р. Число членів 30.000. Часопись "Молодий Комуніст" виходить в чеській, німецькій, угорській і словацькій мові. Центр. Комітет в Празї.

28. Ком. орг. молоді **Угорщини.** Заснована 1918. До Ком. Інтерн. Молоді приступила на берлінськім конґресі. Число членів до часів білого терору 70.000 (нелеґальна).

29. Незалежна соціялістична організація молоді **Америки.** Заснована 1919. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1919 р. Число членів 3.000. Орган "Young International". Центр. Комітет в Ню Йорку.

30. Ком. орг. молоді **Мексика.** Заснована 1920. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1920. Число членів 800. Орган "Інтернаціональна Молодь". Центр. орган в Мексико.

31. Ком. орг. молоді Кавказу. Заснована 1917—18. До Ком. Інтерн. Молоді приступила підчас берлінської конференції. Належить до Всеросійської Організації Молоді. Складаєть ся з організацій Грузії, Вірменії, Азербайджану і Абхазу.

32. Ком. орг. молоді **Туркестану.** Заснована 1919. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1919 р. Число членів 30.000. Орган "Молодий Комуніст". Центр. Комітет в Ташкенті.

33. Ком. орг. молоді **Хіви.** Заснована 1920 р. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1920 р. Число членів 10.000.

34. Ком. орг. молоді **Бухари.** Заснована 1920 р. До Ком. Інтерн. Молоді приступила 1920 р. Належить до Всеросійської Організації Молоді.

Комуністичний Союз Молоді **України** має 60.000 членів.

Соціялістичні і комуністичні організації молоді, що належать до Ком. Інтерн. Молоді, є також в Персії, Монголії, Хінах, Кореї, Ісляндії, Туреччині і в Східній Галичині.

Перспективи посівної кампанії на Правобережу.

В змислі виглядів на будучий урожай на правобережній Україні на першім місци стоїть Волинська, на другім — Подільська, а на третім Київська губернії.

РОЗКЛАД УКР. ДРІБНО-БУРЖУАЗНИХ ПАРТІЙ.

(З статї Раковського "Радянська Україна в 1921 році".)

На Україні істнувала низка дрібно-буржуазних політичних організацій. З них найбільшими були партія українських соц.-революціонерів і українських соц.-демократів. У 1919 р. — з винятком групи боротьбістів, що відкололи ся від партії соц.-революціонерів ще підчас гетьманщини — обі партії зі всіма їх відтінками виступали обєднано проти радянської влади.

В кінці 1919 року ґрупа українських незалежних соц.-демократів, що поступала до того часу разом з петлюрівцями та яка зорґанізувала проти нас у червни того самого року повстанє на Київщині, відкололось від петлюрівців, а її делеґати Ткаченко, бувший міністер внутрішних справ Центральної Ради Ю. Мазуренко, прийшли до української радянської влади з проханем амнестії та леґалізації. Ся ґрупа зорґанізувала ся відтак під назвою української комуністичної партії а тим самим отримала можливість загальної праці на Україні.

На передодні останного VI. зїзду Рад на Україні, партія укапістів розкололась на два крила, частина її Центрального Комітету вийшла з партії з гаслом обєднаня з комуністами-большевиками. Анальоґічний процес відбув ся і з українськими ес-ерами.

Партія українських ес-ерів, що остала ся після відходу боротьбістів, розколола ся також на два табори: ліва ґрупа: на чолї з Грушевським (бувш. голова Центральної Ради) і Жуковським (бувш. військовий міністер Центральної Ради) і права — на чолї з Шаповалом. З особливою яскравостю внутрішнє розладє українських соц.-революціонерів виявило ся на процесї Голубовича і инших членів укр.. ес-ерів, що відбував ся в Київі в маю, коли проводирі українських соціялістів-революціонерів оголосили всю свою минулу політику — низкою помилок.

Частина Центрального Комітету, що перебувала за кордоном на чолї з Грушевським, післала в лиши свого делеґата Чечеля на Україну, добивати ся леґалізації їхньої партії, з обіцянкою, підтримати теперішний радянський уряд України.

Я повертаю до українських соціял-демократів. Я мушу згадати про перехід многих з попередних їхніх проводирів на бік радянської влади. Инші відмовили ся від політичної діяльности. Тим часом бувший премієр міністер при директорії Чеховський, що перейшов на платформу християнського соціялізму, займаєть ся тепер організацією української "автокефальної" церкви. З учасників колись то в одній спільній організації з українськими соціял-демократами галицька соціял-демократія відколола ся від української соціял-демократії та в своїй щоденній ґазеті "Вперед", що виходить у Львові, веде кампанію проти петлюрівщини. Недавно тому делеґати сеї партії прохали приняти партію до Комінтерна, за кордоном остала ся невеличка купка інтеліґентів соц.-демократів, що остаточно покинули всякі ріжноманітности дрібно-буржуазного соціялізму а разом з останками ес-ерів і соціялістів-федералістів зорґанізували "український републиканський демократичний союз" з чисто буржуазною націоналістичною програмою.

Розклад укр. дрібно-буржуазної партії пособляв не тільки невдачі польського заміру — відновити владу Петлюри, але головним чином — охолоді дрібної бужуазії і тих верств українського селянства та української інтеліґенції, що на них останна опирала ся. Не минає тижня, щоб до українського радянського уряду не поступили заяви того або иншого великого діяча або з доби Центральної Ради, або навіть з доби гетьманщини, що заявляють про свій замір "чесно" служити радянській владі, коли їм буде дозволено повернути на Україну.

Досвід із Винниченком заставляє нас бути скептичними до такого рода заяв, і такі заяви задовольняєть ся після докладної перевірки.

З БОРИСЛАВСЬКОГО ПЕКЛА.

Отже є кріза в нафтовому промислї, чи нема? Деж там! Річ в сьому, що зменшили ся тепер доходи, що за один французький франк не дістаєть ся вже 600 польських марок, що не можна вже робити таких гарних ґешефтів на курсї валюти, як се діяло ся кілька місяців тому назад. Тому заводить ся "ощадности", редукуєть ся робітників і урядників та викидаєть ся їх в зимі на брук, а за се купуєть ся нові нафтові терени, рафінерії. Се факт. А таких фактів богато!

Відносини страшні, ні відки помочі. Десь колись можеб хто озвав ся був у вищих властий проти сего нехтованя найпримітивійших правил етики. А тепер? П.П.С. спочиває на лаврах як у Бориславі, так і деінде, організація робітників у Бориславі терпить на хронічний брак рішучих людий, які велиби консеквентно боротьбу за поліпшенє долї робітника, ну — а здаєть ся, що наш "невибраний вибранець" Гавснер має важнійші занятя, як інтересувати ся тим, що діеть ся в Бориславі. Та й не треба. Бо знову зїде на наш город, наплете купу нісенітниць, а вислідом сего буде, що робітники знову будуть мусїли платити шихту на військо або на Шлеск, а може тепер на Вільно або Львів. Сї ріжні оподаткованя вже надоїли не тільки українським робітникам, але і польським, навіть корінним "Малополякам", не говорячи вже про Мазурів.

Український робітник, вижидаючи, стає осторонь та придивляєть ся сему, безпомічний, незорґанізований. З "Дому Людового" викинули його, а стараня робітників, щоби у сьому домі, на який український робітник складав свій кріваво запрацьований гріш, дістати якесь приміщенє, не находить відгомону у пануючих кругах пепесовців.

Останними часами заходять робітники до відновленої читальні "Просвіти", та кімната там мала, нема де діти ся. З часом знайдеть ся і своя хата, де робітники самі будуть своїми панами. Здало би ся, щоби сю "Просвіту" оживити трохи, не лише церковними хорами та вечерницями, а популярними викладами*). Та се вже річ інтеліґентної молоді, якої маємо в Бориславі досить та яка, здаєть ся, тепер занадто занята гарними або менше гарними бориславськими і мразницькими міліонерками та власними "ґешефтами".

Робітник.

*) "Вперед" доносить, що староство закрило вже і ту читальню "Просвіти" в Бориславі.

ЦІННА КНИЖКА.

Кождий український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотеці і користати з цінного наукового твору Юлія Ліпперта п. н.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.

Книжка обнимає 400 сторін друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковім папері. На українську мову переклав П. Дятлів.

Ціна сеї книжки $2.50.

Замовленя посилайте на слідуючу адресу:

J. Boychuk
80 Markham St.,
Toronto, Ont.,

або на адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
WINNIPEG, MAN.